

Съ идването на турците на полуостръва, сигурно, се е засилилът внася на зехтинъ и то предимно въ западните области, където конкуренцията на гръцкия зехтинъ е била по-слаба. Въ българските земи се е внасял по-малко далматински зехтинъ. Изворите въ това отношение съ много оскъдни. Не се говори нищо за тази търговия и въ големата книга на Рести, нито въ кореспонденцията на дубровчаните. Отъ това следва да се заключи, че на българските пазари се продавалъ предимно зехтинъ, внасянъ презъ Тракия — Солунъ и Родосто и изобщо гръцки зехтинъ. Търговията съ този артикул била въ ръжето на еврейски и гръцки търговци. Отъ нѣкои дубровнишки документи се вижда, че въ София не рѣдко съ идвали евреи отъ Гюмюрджина и изобщо отъ Тракия¹⁾. Нѣколко пѫтища съ водили отъ Тракия и Македония за София и Пловдивъ. По-горе споменахме за големия вносъ на манифактурни стоки отъ Солунъ²⁾. За вносъ на други маслени произведения нѣмаме сведения. Въ книгата на Рести се споменава само „шафрана“ (*ciafrano*), който се продавалъ на софийския пазаръ по 190—195 аспри оката³⁾.

Въ българските земи се е внасяла соль. Макаръ дубровчаните да съ имали отъ преди вѣкове монополъ на производството и търговията съ соль, такава тѣ не съ внасяли въ България. Поне за това не притежаваме никакви сведения отъ епохата на турското робство. Колкото и да е подробна и изчерпателна търговската книга на Рести, въ нея не е записана нито една операция за вносъ и продажба на соль. Между другите стоки дубровчаните внасяли още разни сортове желѣзария и оржжие. Въ книгата на Рести е отбелязано презъ 1590 г. дебитно сaldo отъ доставка на пирони и желѣзо (*chiodi e ferri*) сумата 4187 аспри⁴⁾. Подобни стоки 10 години по-късно били внасяни и отъ Анкона по море презъ Варна⁵⁾. Споменати съ като търговска стока въ дукяна на единъ дубровчанинъ въ София игли за шевъ (*agli di cuscire*). Такива били препродавани въ Търново и въ други провинциални градове⁶⁾. Същиятъ търговецъ е продавалъ ножове и ножчета. Споменати съ единъ чифтъ ножове за 120 аспри⁷⁾. Други дубровчани продавали разни дръжки (*maniglie*), лехени (*cattini*)⁸⁾ и др.

Дубровчаните съ внасяли въ Турция и свѣщи. Тѣ съ се сигурно твърде много различавали отъ обикновените восъчни свѣщи, пригответи отъ населението въ всички области на полуострова. Въ дубровнишките архиви съ запазени сведения отъ които се вижда, че съ правени въ даръ на турските власти свѣщи — *candelle*. Още презъ 1600 г. се говори за внесени отъ Дубровникъ *candelle indorate*. Презъ

¹⁾ Вж. по-горе стр. 45 заб. 5.

²⁾ Вж. по-горе стр. 183 заб. 6 и 7.

³⁾ „1593. Addi detto aspri 385 sono per costo di oche dua di ciafrano . . .“ Resti, f. 23.

⁴⁾ „1590. Chiodi e ferri deonodare addi ultimo Decembre aspri 4187 . . .“ п. т. ф. 2.

⁵⁾ Arch. not. Ancona; Fr. Acquila т. f. 61.

⁶⁾ Test. т. 54 f. 224.

⁷⁾ „un paro di cortellini per valuta di aspri cento e vinti . . .“ п. т.

⁸⁾ „. . . Da Thomaso Latincich sei anelli d'oro 2 tazze 2 maniglie et alcune altre bagatelle di argento . . .“ Div. not. т. 134 f. 20V^o (отъ края на тома).